

Sygn. akt VIII GC 337/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Górską

Protokolant stażysta Jarosław Bogdański

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w Ł.

przeciwko (...) im. prof. A. S. w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) im. prof. A. S. w S. na rzecz powódki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w Ł. kwotę 8,65 zł (ośmiu złotych i sześćdziesięciu pięciu groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 9 listopada 2016 roku;

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.779 zł (dwunastu tysięcy siedmiuset siedemdziesięciu dziewięciu złotych) tytułem kosztów procesów;

IV. zwraca powodowi kwotę 5.562 zł (pięciu tysięcy pięciuset sześćdziesięciu dwóch złotych) tytułem połowy opłaty od pozwu.

sygn. akt VIII GC 337/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Ł. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) im. prof. A. S. w S. kwoty 222.473,74 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 30 czerwca 2016 r. oraz kosztami postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany zalega z zapłatą za towar dostarczony mu na podstawie łączących strony umowy .

Pozwany wniosł oddalenie powództwa i nieobciążanie pozwanego kosztami postępowania na podstawie art. 102 k.p.c. wskazując, że w dniach 22 lipca 2016 r. i 3 sierpnia 2016 r. dokonał zapłaty wszystkich należności objętych pozwem. Jednocześnie w odpowiedzi na pozew wskazano, że brak zapłaty nie wynika ze złej woli pozwanego, lecz ze złej sytuacji finansowej. Pozwany jest publicznym podmiotem leczniczym, który obowiązany jest zapewnić pacjentom nie tylko procedury wysoko opłacane, lecz również i te, których wycena jest niedoszacowana, jak procedury z zakresu chirurgii ogólnej i naczyniowej, chorób wewnętrznych, intensywnej terapii czy szpitalnego oddziału ratunkowego, częściowo ortopedii. Nadto szpital realizował w latach 2009 – 2014 projekt współfinansowany przez Unię Europejską o nazwie „Rozbudowa części środkowej budynku głównego wraz z dostosowaniem oddziałów chirurgicznych do wymogów

fachowo – sanitarnych w specjalistycznym Szpitalu im. prof. A. S. w S. – Z.. Część kosztów szpital pokrył z własnych środków angażując ponad 21 mln zł w koszcie kwalifikowanym i ponad 8 mln zł w koszcie niekwalifikowanym projektu. Prowadzona przez pozwanego działalność statutowa jest niedochodowa a podjęte inwestycje przyczyniły się z jednej strony do podniesienia standardów leczenia pacjentów korzystających ze specjalistycznych i wysokospecjalistycznych procedur medycznych, a z drugiej do zadłużenia jednostki. Do odpowiedzi załączono m.in. bilans za rok 2014 , rachunek zysków i strat za okres 1.01.- 31.12.2015 r. oraz 1.01 -30.06.2016 r. 2015 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony łączyły umowy o dostawę artykułów i sprzętu medycznego w ilości i asortymencie szczegółowo wskazanym w umowach. Pozwany zalegał z zapłatą za dostarczony towar kwoty 219.255,67 zł. Pismem z dnia 20 czerwca 2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty ww. kwoty w terminie do dnia 28 czerwca 2016 r.

Pozwany zapłacił powodowi z dochodzonej pozwem kwoty : w dniu 22 lipca 2016 r. kwotę 222.473,74 zł i w dniu 3 sierpnia 2016 r. kwotę 938,66 zł.

Powód zarachował wpłacone kwoty w pierwszej kolejności na poczet odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych, tak że do zapłaty pozostała kwota 339,21 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 3 sierpnia 2016 r.

Pozwany zapłacił w dniu 9 listopada 2016 r. kwotę 339,21 zł . Powód zarachował tę wpłatę w pierwszej kolejności na poczet odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych, tak że do zapłaty pozostała kwota 8,65 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Niesporne

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę powództwa stanowił przepis art. 535 § 1 k.c. Wobec tego, że strona pozwana nie kwestionowała wysokości zadłużenia wobec powoda, jak również sposobu zarachowania dokonanych wpłat powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zakresie, w jakim było ostatecznie podtrzymywane przez powoda, tj. co do kwoty 8,65 zł z odsetkami.

W pozostałej części powód cofnął pozew ze skutkiem prawnym, wobec czego na podstawie art. 355 § 1 k. p.c. umorzono postępowanie.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania stanowił przepis art. 102 k.p.c. który stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Stroną przegrywającą sprawę był niewątpliwie pozwany, gdyż cofnięcie pozwu było wynikiem zapłaty należności już po doręczeniu pozwu. Sąd miał na uwadze, że wprawdzie – wbrew twierdzeniom pozwanego – nie miało miejsca uznanie powództwa, skoro w odpowiedzi na pozew wniesiono o jego oddalenie, niemniej sprawa zasługiwała na zakwalifikowanie jej jako szczególnie uzasadnionego przypadku, o którym mowa w art. 102 k.p.c. Podkreślenia wymaga, że pozwany zapłacił dochodzoną pozwem kwotę niezwłocznie po otrzymaniu pozwu, a następnie - powziąwszy wiedzę o sposobie zarachowania wpłaty przez powoda - dokonał kolejnej wpłaty, która okazała się niezbędna wskutek dokonania zarachowania w pierwszej kolejności na poczet odsetek.

Co prawda wytoczenie powództwa było poprzedzone wezwaniem pozwanego do zapłaty, jednakże z monitu z dnia 20.06.2016 r. (k. 133) wynika, że termin należności z najdawniej wystawionych faktur upływał w marcu 2016 r., a zatem 3 miesiące przed wniesieniem pozwu w dniu 30 czerwca 2016 r. Terminy płatności należności aż 15 faktur przypadły zaś w czerwcu 2016 r. Tym samym stopień przekroczenia terminu zapłaty nie był znaczny.

Ponadto sąd miał na uwadze trudną sytuację finansową pozwanego uniemożliwiającą mu terminowe wywiązywanie się z zobowiązań. Okoliczności przytoczone co do tej kwestii w odpowiedzi na pozew znajdują potwierdzenie w piśmie pozwanego do Marszałka Województwa (...) z dnia 27 maja 2016 r., w którym wyjaśniono m.in. przyczyny większego niż zwykle zadłużenia szpitala, tj. koszty prowadzonej inwestycji. Sam fakt wysokiego przychodu nie wyłącza możliwości terminowego regulowania należności, w sytuacji, w której koszty uzyskania tego przychodu przewyższają przychód. Zauważyć przy tym należy, że, jak wynika z rachunków zysków i strat złożonych przez pozwanego, odnotowana strata powiększyła się w stosunku do 2014 r., sięgając w dniu 30 czerwca 2015 r. kwoty 10.301.985,14 zł.

Powyższe okoliczności - w połączeniu z rodzajem działalności prowadzonej przez pozwanego i jej znaczenia dla całego społeczeństwa - uzasadniały obciążenie pozwanego jedynie częścią kosztów postępowania. Wprawdzie rola pozwanego w systemie opieki zdrowotnej i jego sytuacja majątkowa same w sobie nie uzasadniają zastosowania art. 102 k.p.c., jednakże w omawianej sprawie wystąpiły dodatkowe okoliczności, dotyczące czasu spełnienia świadczenia i rozmiaru zwłoki, które łącznie przemawiały za uznaniem, że zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, o którym mowa w tym przepisie.

W konsekwencji zasądzono od pozwanego koszty procesu obejmujące połowę opłaty od pozwu w kwocie 5562 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz 1/2 wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 7200 zł ustalonego na podstawie § 2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015, poz. 1804) w brzmieniu obowiązującym przed zmianami wprowadzonymi z dniem 27 października 2016 r. Pozostała część opłaty od pozwu została zwrócona na podstawie art. 79 ust. 3 pkt a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.